

selv, at det ikke er, fordi forbud skal løse alle problemer med rygning i det her land. Jeg siger bare, at der er et område, der hedder de ansattes arbejdsmiljø.

På en række arbejdspladser sørger man for, at de ansatte kan blive fri for at blive udsat for passiv rygning. Al ære værd for det, det er godt. På lige præcis det område, der hedder serveringssteder, er det altså sådan, at de ansatte, hvis der bliver røget på arbejdspladsen, vil blive udsat for passiv rygning. Det er dokumenteret, at de bliver syge af det, og det er dokumenteret, at der er cirka fem dødsfald om året inden for denne her branche, som udelukkende skyldes passiv rygning.

Derfor er det ikke nok bare at slå koldt vandt i blodet. Vi har et alvorligt arbejdsmiljøproblem, som vi skal have løst, og inden for branchen siger de, at det kun kan løses med forbud. Jeg har ikke hørt andre komme med nogle argumenter, der siger, at det kan løses af andet end forbud. Derfor har vi et problem, der skal løses så hurtigt som muligt.

(Kort bemærkning).

Indenrigs- og sundhedsministeren (Lars Løkke Rasmussen):

Så hurtigt som muligt er, når vi konkluderer på den debat, som regeringen har sat i gang, startende for 2 uger siden og med en deadline inden årets udgang.

Forskellige lande har forsøgt at imødekomme de her udfordringer på forskellige måder. Det er jo et dilemma, for der er, som jeg også forsøgte at antyde det i min tale, ingen tvivl om, at i de rene løsnings verden, og hvis man anskuer det her fuldstændig snævert sundhedsfagligt, vil løsningen være at forbyde tobak. Så undgik vi også, at der var børn hjemme i de private hjem, der blev udsat for passiv rygning.

Jeg ser, at nogle af patientforeningerne i breve til mig glæder sig over den her offentlige debat, men samtidig siger: Det er vigtigt, at det ikke bare er en debat om det offentlige rum, for tænk dog på alle dem, der udsættes for passiv rygning i de private rum. Jo, hvis vi skulle vælge de rene løsnings politik, skulle vi forbyde rygning. Men nu er rygning en realitet, og i samme øjeblik vi accepterer tobak som et legalt, lovligt rusmiddel, der kan købes i almindelig handel og vandl, er vi i gang med at indgå kompromiser.

Derfor er regeringens pointe, at det kompromis skal indgås så ambitiøst som overhovedet muligt der, hvor der er folkelig opbakning til

det. Det er den proces, vi har sat i gang, og den har en deadline, der hedder udgangen af 2005.

(Kort bemærkning).

Naser Khader (RV):

Jeg er imod, at man forbyder tobak. At ryge er jo en privatsag, det må man selv om, men det er en social sag, hvor man ryger, og derfor kræver det regulering. Jeg synes, at det er en vigtig proces, der er i gang, og jeg synes, at det er vigtigt, at de forskellige grupper føler medejerskab i forhold til det, der skal ske. Ved de der borgermøder, som ministeren også nævnte, har der været afstemninger. Hvad var resultatet af de afstemninger? Det er det ene.

Det andet: Kan det tænkes, at afslutningen af denne proces ender med, at regeringen kommer med et forslag om at forbyde rygning på serveringssteder? Kan det tænkes?

(Kort bemærkning).

Indenrigs- og sundhedsministeren (Lars Løkke Rasmussen):

Først og fremmest glæder jeg mig meget over, at hr. Naser Khader er enig i, at de skridt, der skal tages i rygepolitikens udvikling, skal forankres. Det er jeg meget tilfreds med.

For så vidt angår resultaterne fra det første borgermøde, var der mange afstemninger, og jeg må henvise til mit ministeriums hjemmeside, hvor de alle fremgår.

Men jeg vil gerne trække to resultater frem, hvis jeg ellers kan nå at bladre mig frem til dem, inden den røde lampe lyser – ja, nu lyser den gule lampe – nemlig at der for det første er en massiv opbakning til, at der kommer flere røgfrie miljøer. Det er der en klar opbakning til, i virkeligheden mere massivt på borgermødet, end når man foretager sammenlignelige undersøgelser i den brede befolkning. Det tankevækkende er så, at man, når man spørger til, hvordan disse røgfrie miljøer skal fremmes, altså om det skal ske ved lovgivning eller ved frivillige aftaler, faktisk møder en fifty-fifty-situation.

Så er vi sådan set inde ved kernen af alt det, det her handler om, nemlig medejerskab, efterlevelse og sanktioner. For hvad hjælper flotte – oversat: restriktive – rygeregler, hvis ikke de efterleves? Ingenting. Der er faktisk nogle i debatten – det kunne jeg også aflæse på borgermøder – som mener, at det rigtige ejerskab, den største sandsynlighed for efterlevelse får vi, hvis man har talt sig frem til de her rygeregler på arbejdspladsen, frem for at de er dikteret fra oven.